

ข้อบังคับคณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้สอดคล้องกับสภาพกฎหมายในปัจจุบันและให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทย โดยความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงวางข้อบังคับ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทยว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

(๓) ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๔) ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการร้องทุกข์ของพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๘

(๕) ระเบียบการจ่ายเงินเดือนพนักงานผู้ถูกสั่งมิให้มาปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๐๔

(๖) ระเบียบว่าด้วยการสอบสวนของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑

(๗) ระเบียบการทำเรือแห่งประเทศไทยว่าด้วยการลงโทษภาคทัณฑ์และการดำเนินโทษ เป็นหนังสือ พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการของการทำเรือแห่งประเทศไทย

“พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า

“ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ” หมายความว่า ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า และหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่า ตามบัญชีแนบท้ายข้อบังคับ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย

“กสส.” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
ที่คณะกรรมการแต่งตั้งให้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามระเบียบคณะกรรมการของ
การทำเรือแห่งประเทศไทยว่าด้วยการสอบสวน

“กทท.” หมายความว่า การทำเรือแห่งประเทศไทย

ข้อ ๕ คณะกรรมการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้ผู้อำนวยการรักษาการและมีอำนาจออกคำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อประโยชน์
ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้
ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

บททั่วไป

ข้อ ๗ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ ถ้ากำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ หรือเดือน มิให้นับ
วันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย

ในกรณีที่ต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ ถ้าวันสุดท้าย
เป็นวันหยุดราชการหรือเป็นวันหยุดตามประกาศของ กทท. ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

ข้อ ๘ เบี้ยประชุมหรืออัตราค่าตอบแทนของ กสส. และคณะกรรมการสอบสวน ให้เป็นไปตาม
อัตรการจ่ายค่าตอบแทนและเบี้ยประชุมกรรมการรัฐวิสาหกิจตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๑

วินัย

ข้อ ๙ พนักงานต้องอยู่ในระเบียบวินัย ดังนี้

(๑) ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เทียงธรรม ด้วยความอดทนอดกลั้น เอาใจ
ใส่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กทท. มิให้เสียหาย

(๓) ต้องถือและปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และแบบแผน
ของ กทท.

- (๔) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ กทท. จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่มิได้
- (๕) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งงานในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และปฏิบัติตามคำสั่งโดยมิชักช้า ห้ามมิให้ขัดขืนหลีกเลี่ยง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็นคัดค้านเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อได้คัดค้านดังกล่าวแล้ว ผู้บังคับบัญชามีได้สั่งถอนหรือแก้ไขคำสั่งที่ส่งไป ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น
- (๖) ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยมิให้เป็นการกระทำความชำรุดผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตพิเศษเป็นครั้งคราว
- (๗) ต้องประพฤติตนและรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามมิให้ประพฤติซึ่งอาจจะทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เมาสุรา เสพยา เสพติดให้โทษ เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิดทางอาญาเว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน
- (๘) ต้องรักษาความสามัคคีระหว่างพนักงานและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่
- (๙) ต้องสุภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชาและต่อพนักงานด้วยกัน และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใดๆ
- (๑๐) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวกรวดเร็ว ให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์ต่อผู้มาติดต่อในกิจการอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้มาติดต่อกับ กทท.
- (๑๑) ต้องรักษาความลับของ กทท.
- (๑๒) ต้องสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล และไม่กระทำการหรือดำเนินการใดๆ ที่ถือว่าเป็นการต่อต้านรัฐบาลหรือนโยบายของรัฐบาล หรือต่อต้าน ฝ่ายกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี กฎ ระเบียบของ กทท. และต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ กทท. ด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ และระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กทท.
- (๑๓) ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน
- (๑๔) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
- (๑๕) ต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดๆ หรือตำแหน่งหน้าที่ที่สูงกว่าในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
- (๑๖) ต้องไม่เสพเครื่องดื่มมึนเมาแอลกอฮอล์ในเวลาปฏิบัติงานเป็นอันขาด

หมวด ๒
การรักษาวินัย

ข้อ ๑๐ พนักงานต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๑ ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดูแลและส่งเสริมให้พนักงานในหน่วยงานของตนปฏิบัติตามวินัยอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันมิให้พนักงานกระทำความผิดหรือนำความเสียหายร้ายแรงมาสู่งานในหน้าที่ เพื่อนร่วมงาน และต่อ กทท.

หมวด ๓
โทษทางวินัย

ข้อ ๑๒ โทษทางวินัยของพนักงานมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ตัดเงินเดือน
- (๕) ภาคทัณฑ์

ข้อ ๑๓ พนักงานที่จะได้รับโทษไล่ออก หรือปลดออก ต้องปรากฏการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีหนึ่งกรณีใด ดังนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่
- (๒) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๓) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
- (๔) เปิดเผยความลับของ กทท. เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ กทท. อย่างร้ายแรง
- (๕) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งงานในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ กทท. อย่างร้ายแรง
- (๖) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของ กทท. อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ กทท. อย่างร้ายแรง
- (๗) ละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่งานของ กทท. อย่างร้ายแรง
- (๘) ขาดงานติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๙) กระทำการหรือดำเนินการใดๆ ที่ถือว่าเป็นการยุยงส่งเสริมหรือสนับสนุน ให้มีการต่อต้านรัฐบาล นโยบายของรัฐบาล กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี

(๑๐) คุกคาม หนี้ยัดหยาม หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อในการทำงานอย่างร้ายแรง

(๑๑) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่การทำงานอย่างร้ายแรง

(๑๒) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งจักต้องได้รับโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับพนักงานผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๓ (๑)

ข้อ ๑๕ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งจักต้องได้รับโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้

สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

หมวด ๔

การสืบสวนสอบสวน

ข้อ ๑๖ ถ้ามีกรณีกล่าวหาหรือกรณีสงสัยว่ามีการกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาจัดการสืบสวนเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงโดยเร็ว ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๗ หรือข้อ ๑๘ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผลการสืบสวนปรากฏว่ามีมูล ถ้าความผิดนั้นมีโทษความผิดร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๑๖ แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้ผู้อำนวยการส่งเรื่องให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าไม่มีมูลที่ควรสอบสวน ให้สั่งยุติเรื่อง หากคณะกรรมการเห็นว่ามีมูล ให้แต่งตั้ง กสส. ทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้กรรมการที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กสส. ไม่อาจลงมติในเรื่องผลการพิจารณาการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวได้ เมื่อคณะกรรมการมีมติประการใด ให้ผู้อำนวยการดำเนินการตามข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง

(๒) กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานอื่น ถ้าผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่ากรณีไม่มีมูลความผิดทางวินัย ให้เสนอตามลำดับชั้นถึงผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาสั่งยุติเรื่อง หากผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่า มีมูล ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเสนอตามลำดับชั้นถึงผู้อำนวยการเพื่อดำเนินการสอบสวน

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผลการสืบสวนปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้นำความในข้อ ๑๗ (๑) มาใช้โดยอนุโลม

(๒) กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานอื่น เมื่อปรากฏพฤติการณ์จากการสืบสวนว่าพนักงานผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอรายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการ เพื่อสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ข้อ ๑๙ กรณีตามข้อ ๑๗ (๑) และข้อ ๑๘ หากความผิดนั้นเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๒๘ จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

ข้อ ๒๐ พนักงานผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ภายหลังพนักงานผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตาย ผู้อำนวยการและคณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ต่อไปได้เสมือนพนักงานผู้นั้นยังมีได้พ้นจากตำแหน่ง แต่ทั้งนี้จะต้องดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับพนักงานที่ได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วก่อนถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

ในระหว่างดำเนินการสอบสวนทางวินัย ให้งดจ่ายเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาพึงจะได้รับตามสิทธิในเงินกองทุนสงเคราะห์พนักงานและคนงานตามข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์พนักงานและคนงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

หากผลการสอบสวนทางวินัยมีคำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกแก่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใด ให้นำความในข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่ผู้ถูกสั่งลงโทษผู้นั้นด้วย สำหรับเงินสมทบจาก กทท. ในกองทุนสงเคราะห์พนักงานและคนงานตามข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์พนักงานและคนงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทยที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปก่อนมีคำสั่งลงโทษไล่ออก ให้เรียกเงินดังกล่าวคืนจากผู้ถูกสั่งลงโทษด้วย

ข้อ ๒๑ ในการดำเนินการทางวินัย หากผู้ถูกกล่าวหามิได้กระทำความผิดทางวินัย การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ไม่เป็นความผิดวินัย หรือผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตายในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย ให้ผู้อำนวยการสั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๒๒ การสอบสวนพนักงานผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

การพักงาน

ข้อ ๒๓ พนักงานผู้ใดดังต่อไปนี้ ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าจะให้คงปฏิบัติงานอยู่ตามปกติอาจเป็น
การเสียหายแก่ กทท. หรือไม่สะดวกแก่การสอบสวน หรือมีพฤติการณ์ส่อว่าหากอยู่ในหน้าที่จะเป็นอุปสรรค
ต่อการสอบสวน หรืออาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ให้สั่งให้พนักงานผู้นั้นพักงานไว้ก่อน เพื่อรอฟังผล
การสอบสวน หรือคำพิพากษาของศาล

(๑) ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่ความผิดสุหุโทษ
หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

การสั่งพักงานพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

การสั่งให้พนักงานพักงานให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๒๔ พนักงานผู้ใดถูกสั่งพักงานให้คงจ่ายเงินเดือน เงินค่าช่วยเหลือบุตร เงินค่าเลี้ยงชีพ
เงินค่ารับรอง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น รถประจำตำแหน่งและคนขับรถประจำตำแหน่ง
และค่าโทรศัพท์ประจำตำแหน่ง สำหรับพนักงานผู้นั้นตั้งแต่วันที่ถูกลสั่งพักงาน

ผู้ถูกลสั่งพักงานตามวรรคหนึ่ง หากภายหลังมีคำสั่งดังต่อไปนี้ ให้จ่ายเงินเดือน เงินค่า
ช่วยเหลือบุตร และเงินค่าเลี้ยงชีพ ระหว่างถูกลสั่งพักงานได้ ยกเว้นเงินค่ารับรอง เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงิน
ช่วยเหลืออย่างอื่น รถประจำตำแหน่งและคนขับรถประจำตำแหน่งและค่าโทรศัพท์ประจำตำแหน่ง

(๑) มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง และไม่มีมลทินมัวหมอง ให้จ่ายเงินเดือน เงินค่าช่วยเหลือบุตร
และเงินค่าเลี้ยงชีพ ระหว่างถูกลสั่งพักงานเต็มจำนวนของเงินดังกล่าวที่ได้รับก่อนวันถูกลสั่งพักงาน โดยไม่มีดอกเบีย

(๒) มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง แต่มีมลทินมัวหมอง ให้จ่ายเงินเดือน เงินค่าช่วยเหลือบุตร
และเงินค่าเลี้ยงชีพ ระหว่างถูกลสั่งพักงานครึ่งหนึ่งของเงินดังกล่าวที่ได้รับก่อนวันถูกลสั่งพักงาน โดยไม่มีดอกเบีย

หมวด ๖

การลงโทษ

ข้อ ๒๕ การลงโทษพนักงาน ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ และบัญชี ๔
ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและระมัดระวังอย่าให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสจริต
หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด

ข้อ ๒๖ กรณีพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๑๗ (๑)
หรือข้อ ๑๘ (๑) แล้ว คณะกรรมการมีมติเป็นประการใด ให้ผู้อำนวยการออกคำสั่งให้เป็นไปตามมตินั้น
แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

สำหรับพนักงานอื่น เมื่อได้ดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวนแล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีดำเนินการสืบสวนตามข้อ ๑๗ (๒) แล้ว ถ้าผู้มีอำนาจสั่งลงโทษพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องรับโทษลดขั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนและอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ให้สั่งลงโทษ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรจะได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษตามบัญชี ให้เสนอผู้มีอำนาจสั่งลงโทษขั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับบัญชีดังกล่าวเพื่อพิจารณา

เมื่อดำเนินการตาม (๑) แล้ว ให้เสนอรายงานการดำเนินการทางวินัยผ่านผู้มีอำนาจสั่งลงโทษขั้นเหนือขึ้นไปตามบัญชีเพื่อพิจารณาจนถึงผู้อำนวยการเพื่อพิจารณา สำหรับกรณีที่ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณา

ส่วนกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย ถ้าผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่ามิเหตุอันควรลงโทษจะงดโทษให้โดยกล่าวคำเตือนหรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้ และเมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานผู้มีอำนาจสั่งลงโทษขั้นเหนือขึ้นไปตามบัญชีหนึ่งลำดับเพื่อทราบ ในการนี้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษขั้นเหนือขึ้นไปตามบัญชีหนึ่งลำดับดังกล่าวอาจพิจารณาสั่งลงโทษได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) กรณีดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๑๘ (๒) แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ หรือสั่งยุติเรื่องในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษขั้นเหนือขึ้นไปตามบัญชีเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดังกล่าวมีอำนาจที่จะสั่งลงโทษ เพิ่มโทษลดโทษ หรืองดโทษ ตามสมควรแก่กรณีได้ แต่ต้องไม่เกินอำนาจของผู้ซึ่งสั่งใหม่

เมื่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งลงโทษพนักงานผู้ใดแล้ว แต่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษขั้นเหนือขึ้นไปตามบัญชีเห็นว่าป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอความเห็นตามลำดับขั้นของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามบัญชีจนถึงผู้อำนวยการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือสั่งตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๘ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้โดยไม่ต้องสอบสวน

(๑) พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้ผู้อำนวยการสั่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาสั่งลงโทษ

(๒) สำหรับพนักงานอื่น ให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งลงโทษ

ข้อ ๒๙ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้สั่งลงโทษได้ไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีที่พนักงานผู้นั้นละทิ้งหน้าที่การงานหรือถูกสั่งให้พักงานไว้ก่อน ให้สั่งปลดออก หรือไล่ออก ตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่การงานหรือวันที่สั่งให้พักงาน

ข้อ ๓๐ พนักงานผู้ใดถูกล้างโทษปลดออก หรือไล่ออก พนักงานผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร และค่าช่วยเหลือบุตร ตั้งแต่วันที่ผู้อำนวยการออกคำสั่งล้างโทษ โดยให้นับวันออกคำสั่งเป็นวันเริ่มต้นสำหรับสิทธิในเงินกองทุนสงเคราะห์พนักงานและคนงานให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์พนักงานและคนงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย

ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย ให้งดจ่ายเงินโบนัสและเบี้ยขยันไว้ก่อนจนกว่าผลการดำเนินการจะแล้วเสร็จ และหากภายหลังถูกล้างโทษปลดออก หรือไล่ออก พนักงานผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว

ข้อ ๓๑ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ออกคำสั่งล้างโทษพนักงานที่กระทำผิดวินัยตามที่กล่าวไว้ ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๒ ให้ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลแจ้งคำสั่งพร้อมมอบสำเนาคำสั่งล้างโทษให้ผู้ถูกล้างโทษทราบ โดยให้ผู้ถูกล้างโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งล้างโทษด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกล้างโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งให้ทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลาและสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกล้างโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งล้างโทษได้ตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมสำเนาคำสั่งล้างโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกล้างโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกล้างโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของ กทท. และให้ถือว่าผู้ถูกล้างโทษได้รับทราบคำสั่งแล้ว

หมวด ๗

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๓ การอุทธรณ์คำสั่งล้างโทษทางวินัย ให้อุทธรณ์ได้ดังนี้

(๑) กรณีพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้ใช้สิทธิฟ้องคดีตามกฎหมาย

(๒) กรณีพนักงานอื่น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ กทท.

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง ก่อนเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

กรณีผู้ถูกล้างโทษไม่อาจยื่นอุทธรณ์ได้ทันกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการเพื่อขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ได้ก่อนครบกำหนดอุทธรณ์ โดยต้องแสดงเหตุผลอันสมควรประกอบด้วย

ให้ผู้ผู้อำนวยการมีอำนาจขยายระยะเวลาอุทธรณ์ได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดอุทธรณ์

ข้อ ๓๔ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องยื่นภายในกำหนดเวลาตามข้อบังคับนี้ หากล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีความเห็นไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๓๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์ ถ้าไม่สามารถพิจารณาวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้พิจารณาขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

ข้อ ๓๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ด้วยตนเองหรือมีสิทธิมอบอำนาจให้ทนายความ หรือบุคคลอื่น ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทำการแทนตนได้

คำอุทธรณ์ต้องแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรมอย่างไร

ข้อ ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิคัดลอกสำเนาการสอบสวนหรือรายงาน การสืบสวนได้ โดยให้ปกปิดชื่อพยาน ข้อความอื่นใดที่ทำให้เข้าใจได้ว่าพยานคือบุคคลใด หรือข้อความอื่นใดที่มีลักษณะ เป็นการหมิ่นประมาท หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๓๘ ผู้อุทธรณ์จะถอนอุทธรณ์ระยะเวลาใดก่อนที่คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการ เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๓๙ การพิจารณาอุทธรณ์ ให้พิจารณาจากสำนวนการดำเนินการทางวินัย และคณะกรรมการ อาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม ขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๔๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า

(๑) การสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

(๒) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง คณะกรรมการอาจกำหนดโทษให้เหมาะสมได้ ดังนี้

(ก) ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(ข) ควรได้รับโทษเบาลง ให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(ค) ควรลดโทษ ให้สั่งลดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน

ก็ได้ หากเห็นว่าการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ

(๓) การกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์ กระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง

(๔) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการอาจแต่งตั้ง กสส. หรือคณะกรรมการสอบสวน (แล้วแต่กรณี) ดำเนินการสอบสวน เว้นแต่กรณีเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก โดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

(๕) ข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความ ให้ถูกต้องเหมาะสม

(๖) สมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับ และมีความเป็นธรรมให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๑ พนักงานผู้ใดซึ่งถูกดำเนินการทางวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปดังนี้

(๑) กรณีมีการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนจนแล้วเสร็จ ให้สอบสวนตามระเบียบว่าด้วยการสอบสวนของการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือคำสั่ง ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปจนแล้วเสร็จ

(๒) กรณีที่ได้ดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือการพิจารณา แล้วแต่กรณี เป็นอันใช้ได้

ให้นำความใน (๑) มาใช้กับพนักงานผู้ใดที่ได้กระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังมีได้มีการดำเนินการทางวินัย โดยอนุโลม

ข้อ ๔๒ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามข้อ ๔๑ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษสั่งลงโทษพนักงานผู้นั้นตามข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้พนักงานที่ถูกลงโทษมีสิทธิร้องทุกข์เกี่ยวกับการลงโทษได้ตามข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการร้องทุกข์ของพนักงานการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายสมศักดิ์ ห่มม่วง)

ประธานกรรมการการท่าเรือแห่งประเทศไทย

เรียน หัวหน้าหน่วยงานในสังกัด กทท.
เพื่อโปรดทราบและแจ้งพนักงานในสังกัดทราบ

(นายเจษฎา โปตระนันท)

หัวหน้าแผนกบรรจุและแต่งตั้ง

๑๔ พ.ย. ๖๑

สำเนาถูกต้อง

(นายเจษฎา โปตระนันท)

หัวหน้าแผนกบรรจุและแต่งตั้ง

๑๔ พ.ย. ๖๑

บัญชี ๑

ตารางการลงโทษลดชั้นเงินเดือนตามข้อ ๑๒ (๓) และการตัดเงินเดือนตามข้อ ๑๒ (๔)

ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดชั้นเงินเดือน ไม่เกิน	ตัดเงินเดือน ไม่เกิน	
			กำหนดเวลา	กำหนดส่วน เงินเดือน
ผู้อำนวยการ	ระดับ ๑๓	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๑๒	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๑๑	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๑๐	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๙	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๘	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๗	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๖	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๕	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๔	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๓	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๒	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%
	ระดับ ๑	๓ ชั้น	๖ เดือน	๒๕%

บัญชี ๒

ตารางการลงทะเบียนลดชั้นเงินเดือนตามข้อ ๑๒ (๓) และการตัดเงินเดือนตามข้อ ๑๒ (๔)

ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดชั้นเงินเดือน ไม่เกิน	ตัดเงินเดือน ไม่เกิน	
			กำหนดเวลา	กำหนดส่วน เงินเดือน
ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่า	ระดับ ๑๓	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๑๒	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๑๑	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๑๐	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๙	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๘	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๗	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๖	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๕	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๔	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๓	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๒	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%
	ระดับ ๑	๒ ชั้น	๔ เดือน	๒๐%

บัญชี ๓

ตารางการลงโทษลดชั้นเงินเดือนตามข้อ ๑๒ (๓) และการตัดเงินเดือนตามข้อ ๑๒ (๔)

ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดชั้นเงินเดือน ไม่เกิน	ตัดเงินเดือน ไม่เกิน	
			กำหนดเวลา	กำหนดส่วน เงินเดือน
ผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่า	ระดับ ๑๑	-	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๑๐	-	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๙	-	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๘	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๗	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๖	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๕	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๔	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๓	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๒	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%
	ระดับ ๑	๑ ชั้น	๒ เดือน	๑๐%

บัญชี ๔

ตารางการลงโทษลดชั้นเงินเดือนตามข้อ ๑๒ (๓) และการตัดเงินเดือนตามข้อ ๑๒ (๔)

ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดชั้นเงินเดือน ไม่เกิน	ตัดเงินเดือน ไม่เกิน	
			กำหนดเวลา	กำหนดส่วน เงินเดือน
หัวหน้าแผนก หรือเทียบเท่า	ระดับ ๙	-	๑ เดือน	๕%
	ระดับ ๘	-	๑ เดือน	๕%
	ระดับ ๗	-	๑ เดือน	๕%
	ระดับ ๖	-	๑ เดือน	๕%
	ระดับ ๕	-	๑ เดือน	๕%
	ระดับ ๔	-	๑ เดือน	๕%
	ระดับ ๓	-	๑ เดือน	๕%
	ระดับ ๒	-	๑ เดือน	๕%
	ระดับ ๑	-	๑ เดือน	๕%